

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 769

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 septembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
692. — Hotărâre privind actualizarea datelor de identificare și a valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi și înscrise în anexa nr. 33 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	8–13
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
1.347. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind transferul judecătorilor.....	14–15
ACTE ALE CONSILIULUI DE MEDIERE	
156. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea Consiliului de mediere nr. 39/2015 privind aprobarea Statutului profesiei de mediator	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 388**

din 4 iunie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Șerban Alexandru Brădișteanu în Dosarul nr. 3.934/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.139D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 aprilie 2019, în prezența doamnei avocat Miruna Preda din cadrul Baroului București, în calitate de reprezentant al autorului excepției, și a domnului consilier juridic Dragoș Vaida, în calitate de reprezentant al Agenției Naționale de Integritate, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea Constituțională, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 7 mai 2019. Ulterior, în temeiul dispozițiilor art. 220 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat dezbaterile pentru data de 4 iunie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 839 din 1 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.934/2/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici**, excepție ridicată de Șerban Alexandru Brădișteanu într-o cauză având ca obiect soluținarea unui recurs formulat de autorul excepției împotriva unei decizii civile pronunțate de Curtea de Apel

București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care a fost respins, ca inadmisibil, apelul declarat de autorul excepției împotriva unei ordonanțe a comisiei de cercetare a averilor, prin care aceasta din urmă a sesizat Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal cu propunerea de confiscare a unor sume de bani aparținând recurentului Șerban Alexandru Brădișteanu. Prin Decizia civilă nr. 89 din 4 iulie 2017, Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate anterior menționată. Împotriva Deciziei civile nr. 89 din 4 iulie 2017 a Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal, autorul excepției de neconstituționalitate, dl Șerban Alexandru Brădișteanu, a formulat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, conform prevederilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, recurs soluționat prin Decizia nr. 839 din 1 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.934/2/2017, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta excepție de neconstituționalitate.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că asupra instituțiilor și a întregii proceduri reglementate de dispozițiile Legii nr. 115/1996 planează incertitudinea și echivocul și că operațiunile legislative succesive realizate asupra dispozițiilor legii criticate au condus la o încălcare gravă de către aceasta a principiului securității raporturilor juridice, cu atât mai mult cu cât una dintre părțile raporturilor juridice reglementate este o autoritate publică. Se arată că legea criticată nu prevede natura și regimul juridic ale comisiei de cercetare a averilor și nici ale actelor emise de această comisie, respectiv ale ordonanțelor de clasare sau de trimitere, și, de asemenea, că dispozițiile legii criticate nu prevăd căile de atac ce pot fi exercitate împotriva acestor acte și persoanele care au dreptul să le promoveze. Se susține că Legea nr. 115/1996 are un caracter special, care obligă legiuitorul la reglementarea în cuprinsul său a unor norme clare și previzibile, lipsite de echivoc, care să nu comporte interpretări multiple, în vederea evitării aplicării contradictorii. Se arată că prevederile Legii nr. 115/1996 reprezintă o reminiscență a ceea ce s-a dorit inițial a fi o reglementare a unei proceduri de cercetare a averilor și că motivul abrogării în proporție mai mare de jumătate a prevederilor acestei legi a fost tocmai caracterul abuziv al procedurii și gradul excesiv în care au fost încălcate, prin aceste dispoziții legale, drepturile constituționale ale persoanelor care dețin o funcție publică și garanțiile ce se impun a fi asigurate în cadrul unor astfel de proceduri.

5. Se afirmă că acest caracter lacunar și neclar al prevederilor Legii nr. 115/1996 determină încălcarea prezumției de nevinovăție și a prezumției dobândirii licite a averii, legea criticată încălcând, totodată, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, inclusiv prin nereglementarea unei căi de atac împotriva ordonanțelor de trimitere emise de comisia de

cercetare a averilor, ordonanțe care propun măsuri grave, similare sancțiunilor penale, precum confiscarea averilor unor persoane care dețin funcții publice.

6. Se arată că prevederile art. 10—10⁴ și art. 15 din Legea nr. 115/1996 sunt neconstituționale, întrucât reglementează o procedură contencioasă contradictorie, ce se desfășoară în fața unui organ al statului, respectiv comisia de cercetare a averilor, care nu îndeplinește criteriile unui tribunal, în sensul prevăzut de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție. Se arată că membrii acestui organ sunt judecători din cadrul curții de apel ce urmează a fi sesizată pentru soluționarea cauzei și procurori de la parchetul de pe lângă aceasta, numiți de instanțele și parchetele în cadrul cărora își desfășoară activitatea. Se susține că acest organ administrează probe, conduce dezbaterile în fond ale părților, care pot fi reprezentate, deliberază și pronunță o ordonanță, prin care pot fi dispuse măsuri precum clasarea sau confiscarea averii persoanei cu privire la care se efectuează cercetarea. Se susține că această procedură reprezintă o veritabilă judecată, făcută de reprezentanți ai puterii judecătorești, cu unica diferență că aceasta nu se concretizează într-o hotărâre judecătorească.

7. Se susține că procedura astfel reglementată încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, dând naștere abuzurilor de drept, întrucât comisia de cercetare a averilor este un organ ce nu poate fi încadrat din punct de vedere juridic nici în categoria organelor administrative, nici în cea a organelor judecătorești și nici în categoria organelor de urmărire penală. Se susține, prin urmare, că, prin dispozițiile Legii nr. 115/1996, a fost înființată o comisie care acționează similar organelor de urmărire penală, fără asigurarea garanțiilor specifice procesului penal. Se subliniază, în acest sens, că, prin conduita membrilor comisiei și prin consecințele pe care aceasta le poate avea, procedura în fața comisiei de cercetare a averilor reprezintă o procedură penală, conform dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenție, care se impun statului român prin prisma prevederilor art. 20 din Constituție. De asemenea, se arată că dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 115/1996 — conform cărora hotărârea judecătorească rămasă irevocabilă prin care se constată că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a — prevăd o sancțiune similară celei reglementate la art. 70 din Codul penal referitor la publicarea hotărârii definitive de condamnare a persoanei juridice. Făcându-se trimitere la considerentele Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010, se susține că dispozițiile art. 26 din Legea nr. 115/1996 determină o expunere nejustificată în mod obiectiv și rațional a datelor referitoare la averea persoanelor care au, potrivit legii, obligația de a depune declarații de avere, de natură a încălca prevederile art. 26 din Constituție și ale art. 8 din Convenție.

8. De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate realizează o comparație între atribuțiile Agenției Naționale de Integritate, reglementate la art. 46 din Legea nr. 144/2005, anterior pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010, și atribuțiile comisiei de verificare a averilor prevăzute la art. 10⁴ din Legea nr. 115/1996, arătând că singura diferență între acestea constă în faptul că trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel, realizată de către comisia de cercetare a averilor, nu este însoțită și de o propunere de confiscare. Se susține că, deși pare că viciul de neconstituționalitate constatat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 a fost astfel remediat, în realitate, prin dispozitivul din cuprinsul său, ordonanța de trimitere emisă de comisia de cercetare a averilor este similară unui rechizitoriu, aspect ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 23 alin. (1) și art. 20 alin. (2), prin raportare la art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitor la principiul *ne bis in idem*. Se susține că, în contradicție cu cele statuate prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, comisia de cercetare a averilor pronunță o ordonanță de confiscare prin care se stabilește existența unei vinovății a persoanei cercetate,

răsturnând totodată sarcina probei, în sensul obligării acesteia din urmă să își dovedească nevinovăția. Se face trimitere la opinia separată formulată la decizia mai sus invocată. Se susține că magistrații nu au dreptul să soluționeze cauze decât în cadrul instanțelor judecătorești, or, în calitate de membri ai comisiei de cercetare a averilor, aceștia acționează ca reprezentanți ai statului și, în raportul de subordonare de drept public, soluționează cauza, urmând ca asupra propunerii de confiscare să se pronunțe alți judecători. Se susține că această manieră de reglementare contravine Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 18 februarie 2008, prin care s-a reținut că „*magistrații își desfășoară activitatea în temeiul unui raport de muncă sui generis, care are la bază un acord de voință (un contract nenumit, de drept public) încheiat cu însuși statul, reprezentat de Președintele României și de Consiliul Superior al Magistraturii*”. Se mai arată că prezența procurorilor în cadrul comisiei de cercetare a averii constituie o imixiune în procesul de luare de decizie de către restul membrilor comisiei.

9. Se arată că, potrivit prevederilor art. 16—20 din Legea nr. 115/1996, dosarele în care comisia de cercetare a averilor sesizează curtea de apel, prin ordonanță, sunt soluționate de judecători ai aceleiași instanțe, în cadrul căreia activează și membrii comisiei, pe baza probelor administrate de aceștia din urmă. Se susține că, în acest fel, membrii completului sunt chemați să valideze sau să invalideze probele administrate de colegii ai lor, în calitate de membri ai comisiei. Se conchide că dispozițiile legii criticate nu garantează imparțialitatea judecătorilor care participă la soluționarea cauzelor în care sunt aplicabile prevederile Legii nr. 115/1996. Se face trimitere la art. 17 din Legea nr. 115/1996 și se subliniază faptul că probele administrate de comisia de cercetare a averilor pot fi unicele probe administrate în procedura în fața curții de apel. Se susține că, dacă persoana cercetată de către comisia de cercetare a averilor ar beneficia de garanțiile procesuale specifice procesului penal, această procedură ar prezenta o aparență de constituționalitate, impunându-se însă analiza acesteia din perspectiva principiului *ne bis in idem*.

10. Referitor la art. 17 alin. (2) din Legea nr. 115/1996, se arată că acesta permite curții de apel să dispună indisponibilizarea bunurilor, dacă această măsură nu a fost luată în condițiile art. 13 din Legea nr. 115/1996, articol care însă a fost abrogat. Cu privire la aceeași dispoziție legală, se susține că aceasta este neconstituțională, întrucât, conform art. 972 din Codul de procedură civilă, indisponibilizarea bunurilor nu poate fi dispusă în lipsa unei cereri de sechestrul judiciar, iar art. 17 mai sus menționat nu reglementează o derogare de la dreptul comun în materie. Se susține că indisponibilizarea bunurilor astfel reglementată seamănă, mai degrabă, cu cea reglementată la art. 249 din Codul de procedură penală, reprezentând o intruziune nejustificată în dreptul de proprietate privată al persoanei cercetate.

11. Se susține că neconstituționalitatea vădită a dispozițiilor legale criticate este determinată și de încălcarea dreptului la apărare și a accesului liber la justiție, prin faptul că persoana cercetată se poate apăra doar după trimiterea sa în judecată, în fața curții de apel, în cadrul dezbaterilor contradictorii. Aceasta, întrucât dispozițiile legale criticate nu reglementează o cale de atac împotriva ordonanțelor de confiscare ale comisiei de cercetare a averilor, ci doar o cale de atac, cea a recursului, ce poate fi exercitată împotriva sentințelor pronunțate de curtea de apel. Se arată că astfel nu există o cale de atac integral devolutivă împotriva ordonanțelor comisiei de cercetare a averilor care să asigure aplicarea principiului dublului grad de jurisdicție. În acest sens se susține că abrogarea art. 19 din Legea nr. 115/1996 — care prevedea că ordonanța de trimitere a cauzei spre soluționare curții de apel nu poate fi atacată cu recurs decât odată cu sentința pronunțată asupra fondului — a denotat intenția legiuitorului de a permite atacarea ordonanțelor printr-o acțiune separată; se arată însă că această interpretare a operațiunii de abrogare nu poate înlocui o dispoziție legală expresă referitoare la existența unei căi de atac.

12. Cu privire la natura comisiei de cercetare a averilor, se mai arată că, prin modul în care este alcătuită, aceasta reprezintă un organ jurisdicțional, compus din judecători și procurori, care face parte din puterea executivă, aspect ce contravine principiului separației puterilor în stat, prevăzut în art. 1 alin. (4) din Constituție, prevederilor art. 126 din Constituție referitoare la instanțele judecătorești și celor ale art. 132 alin. (2) din Legea fundamentală referitoare la statutul procurorilor. Se face trimitere la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 18 februarie 2008 și se susține că Legea nr. 115/1996 reglementează, de fapt, o dezicere de funcție a magistraților, prin consacrarea unei modalități de soluționare a litigiilor anterior sesizării instanțelor judecătorești.

13. Se mai susține că dispozițiile art. 25 din Legea nr. 115/1996 — conform cărora averea Președintelui României va putea fi cercetată numai după încetarea exercitării mandatului, iar pe durata acestuia, numai la solicitarea sa sau pe baza hotărârii Parlamentului României, adoptată cu votul majorității deputaților și senatorilor — sunt discriminatorii, întrucât Președintele României este un cetățean român care îndeplinește o funcție publică.

14. Se susține, de asemenea, că dispozițiile art. 28 din Legea nr. 115/1996 sunt neconstituționale, întrucât prevăd posibilitatea cercetării moștenitorilor persoanelor care au deținut funcții publice și au înregistrat diferențe pretins nejustificate între venituri și cheltuieli, în condițiile în care o astfel de procedură, similară celei penale, nu poate fi decât *intuitu personae*. Se precizează că o astfel de reglementare încalcă întregul sistem de principii referitoare la răspunderea juridică.

15. Se susține că restul dispozițiilor legale din cuprinsul Legii nr. 115/1996 sunt neconstituționale, întrucât reprezintă un corolar al prevederilor mai sus criticate.

16. Se indică, de asemenea, că prevederile Legii nr. 115/1996 încalcă prezumția de nevinovăție, deoarece, deși comisia de cercetare a averilor nu este un organ de urmărire penală, soluționarea cauzei de către curtea de apel se face pe baza probelor administrate de această comisie. Se susține, totodată, încălcarea, prin dispozițiile Legii nr. 115/1996, a prezumției de dobândire licită a averii, reglementată la art. 44 alin. (8) din Constituție, întrucât confiscarea averii poate fi dispusă doar printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

17. Se mai arată că, în urma abrogării prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 115/1996, există o diferență discriminatorie între tratamentul procesual aplicabil ordonanțelor de clasare și cel aplicabil ordonanțelor de trimitere pronunțate de comisia de cercetare a averilor. Se arată că, atâta vreme cât în locul normei abrogate legiuitorul nu a reglementat o dispoziție legală expresă care să prevadă imposibilitatea atacării ordonanței de trimitere, prin acțiune separată sau odată cu fondul, restrângerea acestui drept reprezintă o încălcare a dreptului la apărare, a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, precum și a prevederilor constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercitării unor drepturi sau a unor libertăți.

18. Se susține, totodată, că prevederile Legii nr. 115/1996 încalcă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate, impuse atât de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și de jurisprudența Curții Constituționale, prin faptul că, în urma intervențiilor legislative succesive, acestea au devenit echivoce, creând confuzii la nivel logico-juridic și rațional. Sunt invocate prevederile art. 13 și 15 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și considerentele Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010. Se susține că procedura de cercetare a averilor nu reprezintă, *per se*, o activitate contrară normelor constituționale, însă, în măsura în care un stat alege să reglementeze o astfel de procedură, trebuie să se asigure că legislația corespunzătoare acesteia respectă cerințele de calitate a legii și garanțiile constituționale oferite persoanelor cercetate. Se susține că intrarea în vigoare a Legii nr. 176/2010, care cuprinde reguli de natură procedurală și, prin urmare, de aplicare imediată, a condus la menținerea fragmentării legislației în materia cercetării

averilor și a echivocului care gravitează în jurul acesteia, echivoc care vizează inclusiv soluțiile ce pot fi pronunțate în astfel de cauze și căile de atac ce pot fi exercitate împotriva lor. Se arată că materia analizată este reglementată în prezent prin Legea nr. 115/1996 și Legea nr. 176/2010. Se mai susține că prevederile Legii nr. 144/2007, constatate neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, au fost preluate integral prin art. 35 din Legea nr. 176/2010 în Legea nr. 115/1996.

19. Se face trimitere la considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 321 din 29 martie 2007, nr. 307 din 5 iunie 2014 și nr. 604 din 4 noiembrie 2014, despre care se afirmă că nu îmbunătățesc calitatea legii și nu oferă garanții pe care persoana cercetată să le poată invoca în apărarea sa. Se mai susține că sintagma „*organ intermediar*” este o creație *ad hoc* și că se impune clarificarea naturii juridice a comisiei, a ordonanțelor emise de aceasta și a căii de atac ce poate fi exercitată împotriva lor.

20. În fine, autorul excepției de neconstituționalitate formulează critici referitoare la prevederile art. 18 din Legea nr. 176/2010, criticând sintagma „*diferențe semnificative*” despre care se afirmă că este similară cu expresia „*diferențe vădite*” care a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010. Se susține că dispozițiile Legii nr. 176/2010 operează cu noțiuni nedefinite legal și diferite de cele consacrate la nivel constituțional, respectiv „*avere*”, „*venituri realizate*”, „*modificări intervenite în avere*”, „*avere justificată/nejustificată*”, „*diferențe semnificative/neseemnificative*”, „*diferențe nejustificate*”, și că, în contextul acestei reglementări, precizarea din cuprinsul textului criticat referitoare la faptul că trebuie să existe o „*diferență mai mare de 10.000 de euro sau echivalentul în lei al acestei sume între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă*” este neseemnificativă. Se susține că, astfel reglementate, prevederile art. 18 din Legea nr. 176/2010 încalcă prezumția de dobândire licită a averii și răstoarnă sarcina probei în defavoarea persoanei cercetate.

21. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. Se susține că, prin actul normativ a cărui neconstituționalitate este invocată, legiuitorul a reglementat comisia de cercetare a averilor sub forma unui organ de cercetare și de sesizare a instanței de judecată care efectuează o activitate de cercetare prealabilă cu rol de filtrare. Se arată că, din totalitatea sesizărilor primite de la Agenția Națională de Integritate, comisia de cercetare a averilor selectează doar acele cauze care se impune a fi înaintate instanței competente spre soluționare definitivă. Se susține că actele comisiei sunt supuse controlului instanței de judecată, în condițiile art. 16—20 din Legea nr. 115/1996, aspect ce conferă părților garanțiile exercitării dreptului la un proces echitabil.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform actului de sesizare, dispozițiile Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, cu valoare de principiu, că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate; în caz contrar, Curtea ar fi ținută de un criteriu procedural strict formal, respectiv indicarea formală a textului legal criticat (în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012). Așa fiind, Curtea reține că obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Dispozițiile art. 18 din Legea nr. 176/2010 au următorul cuprins: „*Prin diferențe semnificative, în sensul prezentei legi, se înțelege diferența mai mare de 10.000 de euro sau echivalentul în lei al acestei sume între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă.*”

26. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii, art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 26 cu privire la viața intimă, familială și privată, art. 44 alin. (8) și (9) privind dreptul de proprietate privată și prezumția dobândirii licite a averii, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 132 alin. (2) referitor la statutul procurorilor, precum și prevederilor art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la respectarea vieții private și de familie și dispozițiilor art. 2 și 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitoare la principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală și la principiul *ne bis in idem*.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțată în acest sens Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 28 noiembrie 2016, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată. De asemenea, prevederile art. 10, art. 12 alin. (3), art. 13, art. 14 alin. (1), art. 18, art. 28 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 115/1996 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 321 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 16 mai 2007, prin care excepția de neconstituționalitate invocată a fost respinsă, ca neîntemeiată, de către Curtea Constituțională. Totodată, prevederile art. 10 și ale art. 10¹—10⁴ din Legea nr. 115/1996 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 4 august 2014. În fine, prevederile art. 10—10⁴ din Legea nr. 115/1996 au mai fost

supuse controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 605 din 27 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 7 ianuarie 2019, prin care instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

28. Prin Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, paragraful 19, Curtea a reținut că dispozițiile art. 10 și ale art. 10¹—10⁴ din Legea nr. 115/1996, referitoare la înființarea, compunerea, funcționarea și atribuțiile comisiei de cercetare a averilor, precum și procedura specifică efectuării lucrărilor sale, au fost introduse în cuprinsul Legii nr. 115/1996 prin art. 35 pct. 2 și, respectiv, pct. 3 din Legea nr. 176/2010. În forma sa inițială, Legea nr. 115/1996 conținea dispoziții relativ asemănătoare, care prevedeau, de asemenea, existența comisiei de cercetare a averilor pe lângă fiecare curte de apel, cu aceeași compunere și având atribuții și procedură specifică asemănătoare. Astfel, Curtea a reținut că actualul art. 10 din Legea nr. 115/1996 este identic, în ceea ce privește soluția juridică, cu art. 8 din forma inițială a Legii nr. 115/1996, art. 10² corespunde fostului art. 12, art. 10³ preia soluția juridică a fostului art. 13 alin. (1), iar actualul art. 10⁴ conservă, în esență, substanța juridică a fostului art. 14. În concepția originară a Legii nr. 115/1996, controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere era exercitat de către comisia de cercetare a averilor, înființată pe lângă fiecare curte de apel și formată, ca și în prezent, din doi judecători de la curtea de apel și un procuror de la parchetul care funcționează pe lângă curtea de apel. Întrucât Agenția Națională de Integritate a fost înființată abia ulterior, prin Legea nr. 144/2007, controlul averilor nu era declanșat ca în prezent prin raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, ci printr-o cerere de sesizare ce putea fi făcută de prim-procurorul parchetului de pe lângă curtea de apel sau conducătorul unității publice la care a funcționat ori funcționa cel a cărui avere era supusă cercetării, precum și de către persoanele care erau supuse, potrivit art. 2 din lege, obligației de declarare a averii și cărora li s-au adus imputări publice cu privire la proveniența averii deținute. Ulterior, a fost adoptată Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2007 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 3 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care, odată cu intrarea sa în vigoare, a abrogat, prin art. 63 alin. (1) lit. a), dispozițiile art. 8, art. 9, art. 12, art. 13 și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 115/1996, adică acele texte referitoare la comisia de cercetare a averilor care însă prezintă o corespondență semnificativă, ca soluție juridică, cu art. 10 și art. 10¹—10⁴ din Legea nr. 115/1996.

29. Prin aceeași decizie, paragraful 20, Curtea a reținut, referitor la natura juridică a comisiei de cercetare a averilor, că această comisie nu este un organ de jurisdicție, nu îndeplinește o activitate de înlăptuire a justiției, ci este un organ de cercetare — așa cum este și denumit de lege — și de sesizare a instanței de judecată. Curtea a mai reținut că, pe de o parte, întrucât această comisie nu este o instanță extraordinară, prevederile art. 126 alin. (5) din Constituție nu au relevanță și că, pe de altă parte, compunerea comisiei din judecători și procurori nu contravine Constituției, deoarece aceasta nu cuprinde nicio restricție în această privință. Curtea a mai arătat, totodată, că atât judecătorii, cât și procurorii sunt magistrați supuși obligației de a aplica legea cu imparțialitate, potrivit art. 124 și art. 132 din Legea fundamentală, ceea ce asigură caracterul comisiei de organ independent și imparțial. Observând că toate actele comisiei sunt supuse controlului instanței de judecată, Curtea a conchis că susținerile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 11, art. 20 și a art. 21 din Constituție, raportate la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sunt neîntemeiate.

30. Tot prin Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, paragrafele 26 și 27, Curtea a reținut că această comisie nu este un veritabil organ de jurisdicție, de vreme ce nu „spune dreptul” (*juris dictio*), nu dă un verdict și nu îndeplinește o activitate de înfăptuire a justiției, prin acte proprii cu efecte jurisdicționale specifice. În plus, Curtea a constatat că rolul acestei comisii este de a cerceta cele consemnate de Agenția Națională de Integritate prin raportul de evaluare, la sesizarea acesteia — autoritatea administrativă autonomă care are, potrivit art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, doar atribuția de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege. Comisia de cercetare, constituită din doi judecători și un procuror, efectuează propria activitate de cercetare, administrând, într-adevăr, probele prevăzute de lege pentru soluționarea cauzei: citarea persoanelor în cauză spre a fi audiate, luarea de declarații, solicitarea de informații autorităților publice sau oricărei persoane juridice, efectuarea de cercetări locale sau dispunerea efectuării de expertize. Curtea a constatat însă că modalitatea de instrumentare a probatoriului, specific unei instanțe judecătorești, nu este însă un element suficient pentru a-i atribui comisiei de cercetare caracter jurisdicțional, rolul acesteia fiind, în realitate, acela de garantare suplimentară a imparțialității și contradictorialității sub imperiul cărora trebuie să se desfășoare orice activitate de cercetare, alături de garanția ce decurge din însăși modalitatea de constituire a comisiei de cercetare în sine: doi judecători și un procuror. Cu privire la modalitatea de constituire a comisiei de cercetare, Curtea a observat că, potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”, iar, conform art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din aceasta, procurorii reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenești, desfășurându-și activitatea potrivit principiului legalității, imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. Curtea a reținut că, astfel cum s-a statuat în jurisprudența sa ulterioară revizuirii din 2003 a Constituției, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, și nu a puterii executive sau a administrației publice, iar principiul controlului ierarhic este expresia principiului unicității de acțiune a membrilor Ministerului Public, o garanție suplimentară a respectării principiilor legalității și imparțialității în desfășurarea activității judiciare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.503 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 5 ianuarie 2011, și, respectiv, Decizia nr. 385 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010). În considerarea acestor argumente, Curtea a constatat că nu poate reține pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (4), art. 126 alin. (1) și ale art. 131 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală.

31. Revenind la procedura specifică activității de cercetare desfășurate de comisie în acord cu prevederile legale criticate, prin aceeași decizie, Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, paragrafele 28—31, Curtea a reținut că această comisie hotărăște cu majoritate de voturi, în termen de 3 luni de la data sesizării, și pronunță o ordonanță motivată prin care poate dispune fie trimiterea cauzei spre curtea de apel competentă, dacă, pe baza probelor administrate, constată că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat, fie clasează cauza, când constată că proveniența bunurilor este justificată, fie suspendă controlul și trimite cauza parchetului competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unor infracțiuni. Curtea a constatat așadar că, spre deosebire de actele jurisdicționale — cum sunt hotărârile judecătorești —, actele emise de comisia de cercetare a averilor, dacă nu dispun clasarea cauzei, au exclusiv rolul de a sesiza instanța

judecătorească sau parchetul competent, după caz, acesta fiind singurul lor efect juridic. Din această perspectivă, comisia de cercetare apare ca un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească, efectuând o activitate de cercetare prealabilă cu rol de „filtrare”, din totalitatea sesizărilor primite prin rapoartele de evaluare ale Agenției, doar a acelor cauze care, prin intermediul unei „ordonanțe motivate” — deci însoțite de o argumentare temeinică și legală —, vor fi trimise fie instanței judecătorești, fie parchetului competent, spre soluționare definitivă. În final, instanța judecătorească, fiind sesizată potrivit art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 115/1996 și administrând, dacă părțile o cer, probe noi, constată dacă dobândirea unor bunuri anume determinate sau a unei cote-părți dintr-un bun este sau nu justificată și va putea hotărî, după caz, fie confiscarea bunurilor sau a cotei-părți nejustificate, fie plata unei sume de bani, egală cu valoarea bunului, stabilită pe bază de expertiză. De asemenea, instanța judecătorească poate să trimită dosarul la parchetul competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni, iar în cazul în care constată că proveniența bunurilor este justificată, instanța hotărăște închiderea dosarului. Sentința secției de contencios administrativ a curții de apel competente poate fi atacată în termen de 15 zile de la comunicare, cu recurs, la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. În considerarea celor arătate anterior, Curtea a constatat că nu poate reține pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție, care consacră caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative. Procedura desfășurată de către comisia de cercetare a averilor, activitatea sa, finalizată prin actul intitulat „ordonanță motivată” ce constituie, după caz, actul de sesizare a secției de contencios administrativ a curții de apel competente, nu prezintă elemente de natură a imprima comisiei de cercetare caracterul unei jurisdicții speciale administrative. Potrivit art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, noțiunea de „jurisdicție administrativă specială” semnifică „activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale”. În acest sens Curtea a reținut în jurisprudența sa (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 220 din 6 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 16 iunie 2004) că „jurisdicțiile speciale administrative” reprezintă o activitate jurisdicțională realizată de un organ de jurisdicție ce funcționează în cadrul unei instituții a administrației publice sau al unor autorități administrative autonome, care se realizează conform procedurii imperative prevăzute într-o lege specială, procedură asemănătoare cu cea a instanțelor de judecată, desfășurată însă paralel și separat de aceasta. Or, așa cum s-a arătat anterior, comisia de cercetare a averilor este un organ colegial, compus din doi judecători și un procuror, o structură înființată pe lângă fiecare curte de apel, având rolul de cercetare prealabilă a celor sesizate de Agenția Națională de Integritate prin raportul de evaluare, fără a fi ea însăși o „autoritate administrativă” sau să funcționeze pe lângă o astfel de autoritate și care să soluționeze un „conflict” — adică să spună dreptul — printr-un act administrativ-jurisdicțional. Totodată, Curtea a reținut că activitatea de control al averilor persoanelor prevăzute de lege se desfășoară în prealabil celei din fața instanței judecătorești competente, și nu în paralel, iar persoana interesată nu se află în situația de a opta între cele două proceduri, deoarece comisia de cercetare este sesizată exclusiv prin raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate.

32. De asemenea, prin Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, paragrafele 23—25, Curtea a constatat că alcătuirea comisiei de cercetare a averilor din doi judecători garantează independența și asigură imparțialitatea activității sale, corectitudinea și obiectivitatea soluției pronunțate în cauză. Totodată, Curtea a reținut că alcătuirea acestei comisii din judecători nu poate fi caracterizată ca o încălcare a normelor constituționale invocate, având în vedere specificul activității comisiei de cercetare a averilor ca un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească. De altfel, Curtea a reținut că opțiunea legiuitorului pentru implicarea judecătorilor în alte activități, care nu se referă exclusiv la înfăptuirea justiției, rezultă și din alte reglementări, cum sunt, spre exemplu, cele privind componența Biroului Electoral Central și a birourilor electorale de circumscripție, astfel cum rezultă din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European sau Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că Legea nr. 115/1996 instituie, la art. 15—17 și art. 20, reguli procedurale privind soluționarea de către instanța judecătorească a ordonanței motivate prin care comisia de cercetare a dispus trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat. Astfel, președintele curții de apel sau președintele secției de contencios administrativ și fiscal, primind dosarul, fixează termen de judecată, potrivit legii, și dispune citarea tuturor părților care au fost chemate la Agenția Națională de Integritate. Statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va fi întodeauna citat în fața instanței judecătorești. Participarea procurorului și a Agenției Naționale de Integritate este obligatorie. Judecarea cauzei se face pornind de la probele administrate în fața comisiei de cercetare. La prima zi de înfățișare părțile pot solicita probe noi și curtea de apel va putea dispune încuviințarea acestora, acordând un nou termen. Până la soluționarea definitivă a cauzei, instanța de judecată poate dispune indisponibilizarea bunurilor, dacă această măsură nu a fost luată în condițiile art. 13 din lege.

33. Referitor la pretinsa încălcare a prezumției de dobândire licită a averii, consacrată de art. 44 alin. (8) din Constituție, prin Decizia nr. 321 din 29 martie 2007 Curtea a constatat că și această critică este neîntemeiată, dat fiind că prin textele criticate se instituie controlul averii numai în cazul în care între averea declarată la data investirii sau numirii în funcție și averea dobândită pe parcursul exercitării funcției se constată diferențe vădite și există dovezi certe că unele bunuri ori valori nu puteau fi dobândite din veniturile legale realizate de persoana în cauză sau pe alte căi licite. Curtea a observat că, pe de o parte, textele criticate stabilesc doar premisele declanșării controlului averii, nu și ale angajării răspunderii juridice, iar, pe de altă parte, că problema existenței dovezilor certe intră în sfera de aplicare a legii, care este de competența instanțelor judecătorești. Așadar, Curtea a reținut că susținerea autorilor excepției în sensul că textele analizate instituie o „prezumție de iliceitate” care constituie o condiție suficientă pentru declanșarea procedurii de control și pentru angajarea răspunderii și aplicarea sancțiunilor este neîntemeiată. Totodată, Curtea a constatat că textele de lege criticate nu contravin principiilor statului de drept, principiile consacrate de art. 1 din Legea fundamentală, care instituie ca normă de bază a existenței sociale principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în condițiile prevăzute în ipotezele normelor analizate, fără privilegii sau discriminări.

Totodată, Curtea a reținut că art. 44 alin. (9) din Constituție nu exclude confiscarea averii în privința căreia instanța de judecată stabilește că a fost dobândită ilicit și că, din coroborarea alin. (8) și alin. (9) ale art. 44 din Legea fundamentală, reiese că pot exista și alte cazuri de confiscare, în afară de cel al bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții.

34. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 176/2010, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, paragraful 26, prin care a reținut că textul criticat este redactat cu suficientă precizie și claritate astfel încât destinatarul său să își poată conforma conduita. Curtea a constatat în acest sens că, potrivit acestuia, prin „diferențe semnificative” se înțelege diferența mai mare de 10.000 de euro sau echivalentul în lei al acestei sume între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă. În sensul legii, diferențele respective nu ar putea să provină decât din neconcordanța dintre informațiile înscrise în declarațiile de avere completate și depuse la diferite intervale de timp, pe parcursul exercitării funcției, de către persoana verificată. Or, în principiu, aceasta cunoaște exact conținutul declarațiilor sale, astfel că poate să explice mențiunile din cuprinsul acestora. De altfel, din prevederile legii în sensul că inspectorul de integritate are obligația de a invita persoana verificată pentru a prezenta un punct de vedere nu se înțelege că aceasta se limitează la o singură prezentare a persoanei verificate, ci, aflând care sunt informațiile pe care trebuie să le clarifice, aceasta va putea să revină cu date și lămuriri suplimentare. Relevante sub acest aspect sunt, de asemenea, și prevederile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, care prevăd că persoana supusă evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice probe, date ori informații pe care le consideră necesare, dar și cele ale art. 16 alin. (1) și (2) din aceeași lege, potrivit cărora, pentru lămurirea tuturor aspectelor privind diferențele semnificative, poate fi efectuată o expertiză extrajudiciară, potrivit legii, cu acordul persoanei a cărei avere este supusă evaluării, aceasta având dreptul să își aleagă un expert asistent (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 29 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 11 martie 2013).

35. În ceea ce privește inexistența căilor de atac împotriva ordonanței emise de comisia de cercetare a averilor, prin Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, paragraful 25, Curtea a reținut că prevederile art. 20 din Legea nr. 115/1996 instituie posibilitatea exercitării, de către părțile interesate, de Agenția Națională de Integritate și procuror, a recursului împotriva sentinței pronunțate de curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare, soluționarea acestuia revenind Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. În aceste condiții, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate oferă părților garanțiile necesare asigurării deplinei exercitări a dreptului la apărare și la un proces echitabil și, prin urmare, critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 21 alin. (3), art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție, precum și art. 6 din Convenție nu poate fi reținută.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței mai sus analizate, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

37. Distinct de cele reținute de Curtea Constituțională prin jurisprudența mai sus invocată, în ceea ce privește noțiunile de „avere”, „venituri realizate”, „modificări intervenite în avere”, „avere justificată/nejustificată”, din cuprinsul Legii nr. 176/2010, criticate de autorul excepției, Curtea reține că acestea, nefiind definite legal, au înțelesul ce rezultă din sensul obișnuit al cuvintelor care le compun.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Șerban Alexandru Brădișteanu în Dosarul nr. 3.934/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea datelor de identificare și a valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi și înscrise în anexa nr. 33 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare și a valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi, reevaluate conform Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările

ulterioare, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Curtea de Conturi împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 33 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Președintele Curții de Conturi,
Mihai Busuioc

București, 12 septembrie 2019.
Nr. 692.

DATE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi,
care fac obiectul proiectului de act normativ privind actualizarea datelor de identificare și a valorilor de inventar

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Administratorul bunurilor	Denumirea imobilului	Adresa	Vecinătăți	Baza legală	Caracteristicile tehnice	Valoarea de inventar — lei —
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	35288	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Alba	Str. Regina Maria nr. 14; municipiul Alba, județul Alba	N — str. Regina Maria S — proprietate privată E — proprietate privată V — str. Simion Bărnuțiu	Contract v-c 1.009/1996	Regim de înălțime: S + P + 2E + M Su — 985,26 mp; Sd — 1.182,31 mp Steren — 389 mp CF 89721	Valoare clădire — 3.158.977,73 valoare teren — 491.825,76 Total valoare 3.650.803,49
2.	35260	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Arad	Bd. General Dragalina nr. 10; municipiul Arad, județul Arad	N — DGSPC S — proprietate privată E — proprietate privată V — Hotel Aradul	Hotărârea Guvernului nr. 503/1994 Contract v-c 38.402/2003	Regim de înălțime: S + P + E Sc — 527 mp; Su — 1.089,63 mp; Sd — 1.307,56 mp CF 301404; Steren — 1.108 mp CF 352240 Steren — 1.120 mp	Valoare clădire — 3.625.339,00 valoare teren — 1.014.949,00 Total valoare 4.640.288,00
3.	152740	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Argeș	Str. Mr. Gh. Șonțu nr. 2, municipiul Pitești, județul Argeș	N — domeniu public S — Societatea Comercială CARA — S.A. E — str. Maior Șonțu V — Colegiul M. Teuleanu	Hotărârea Guvernului nr. 742/1993 Hotărârea Guvernului nr. 830/2004 Hotărârea Guvernului nr. 774/2015	Regim de înălțime: S + P + 3E Sc — 396 mp; Sd — 1.980 mp Steren — 423 mp CF 94256	Valoare clădire — 2.974.670,21 Total valoare 2.974.670,21
4.	35261	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Bacău	Str. Nicolae Bălcescu nr. 5; municipiul Bacău, județul Bacău	N — parcul Trandafirilor S — polițieniță E — restaurant V — str. Războieni	Hotărârea Guvernului nr. 474/1994 Hotărârea Guvernului nr. 1.084/1995 Contract v-c 1.090/1995	Regim de înălțime: D + P + E Demisol — Su = 69 mp; Parter — Su = 388 mp; Etaj — Su = 412 mp; Casa scării: Su — 17 mp; Sd — 1.155 mp; Su tot — 886 mp Cote teren — 149 mp CF 60275-C1-U22	Valoare clădire — 2.233.244,00 Total valoare 2.233.244,00
5.	163555	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Teren, județul Bihor	Str. Armatei Române nr. 1A, municipiul Oradea, județul Bihor	N — OCPI și ITM Bihor; S — Societatea Comercială Robalex — S.A.; E — MAN Garnizoana Oradea; V — teren CJ Bihor	Hotărârea Guvernului nr. 120/2018	Steren — 487 mp CF 194962	Valoare teren 84.449,24 Total valoare 84.449,24

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
6.	35263	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Conturi Bistrița-Năsăud	Str. Gh. Șincai nr. 22, municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud	N — domeniu public și proprietăți private S — spațiu comercial E — str. Gh. Șincai V — str. Lupeni	Hotărârea Guvernului nr. 799/1994	Regim de înălțime: P + E Sc — 1.192 mp; Su — 963 mp; Sd — 1.341,49 mp Steren — 598,77 mp CF 4282	Valoare clădire — 4.584.996,99 valoare teren — 585.458,38 Total valoare 5.170.455,37
7.	35289	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Conturi Botoșani	Str. Unirii nr. 10A, municipiul Botoșani, județul Botoșani	N — parc terasă S — pietonalul Unirii E — Direcția județeană pentru cultură V — parc terasă hotel	Contract v-c 10.625/1993	Regim de înălțime: S + P + 2E + M CF 65442 Sc — 203 mp; Su — 712,91 mp Sd — 938,44 mp Steren — 203 mp CF 66172 Sc — 85 mp — garaj; Sd — 85 mp Steren — 120 mp	Valoare clădire — 2.616.266,37 valoare teren — 487.315,83 Total valoare 3.103.582,20
8.	35287	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Conturi Brașov	P-ța George Enescu nr. 2—3, municipiul Brașov, județul Brașov	N — proprietate privată S — proprietate privată E — restaurant V — Societatea Comercială Aro Palace — S.A.	Contract v-c 718/1994	Regim de înălțime: C1 — S + P + 2E; CF 139925; Enescu 3 Sc — 260 mp; Su — 980 mp Sd — 1.040 mp Steren — 260 mp C2 — P: CF 126402; Enescu 2 cota indiviză — 31,91 mp Sd — 31,91 mp	Valoare clădire — 1.981.966,21 valoare teren — 350.767,92 Total valoare 2.332.734,13
9.	35264	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Conturi Buzău	B-d. Gării nr. 18, municipiul Buzău, județul Buzău	N — Bd. Gării nr. 16 B S — Bd. Gării nr. 20 E — Bd. Gării V — Str. Păcii nr. 67—69	Contract v-c 2012/2010	Regim de înălțime: S + P + E C1 — birouri; Sc — 286 mp Sd — 674 mp; Su — 502,96 mp C2 — cabină poartă; Sc — 8 mp C3 — garaj; Sc — 67 mp C4 — anexe; Sc — 33 mp Steren — 846 mp CF 59019	Valoare clădire — 1.972.804,00 valoare teren — 719.880,00 Total valoare 2.692.684,00
10.	161028	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Centru de perfecționare Poiana Pinului Buzău	Comuna Tisău; Poiana Pinului; județul Buzău	N — nr. cadastral 21240 S — nr. cadastral 393 E — D.J. 205 V — nr. cadastral 21158	Hotărârea Guvernului nr. 163/1994 Hotărârea Guvernului nr. 17/2016	Regim de înălțime: S + P + E + M C1 — clădire centru Perfecționare: Sc — 398 mp Sd — 1.335 mp C2 — anexă: Sc — 78 mp C3 — magazie lemne: Sc — 40 mp C4 — foisor: Sc — 16 mp Steren — 12.819 mp CF 21548	Valoare clădire — 3.457.683,00 valoare teren — 92.364,00 Total valoare 3.550.047,00
11.	35265	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Conturi Caraș-Severin	Str. Timișoarei nr. 5; municipiul Reșița, județul Caraș-Severin	N — str. Ion Vidu S — parc E — str. Iosif Velceanu V — Str. Timișoarei	Hotărârea Guvernului nr. 352/1993	Regim de înălțime: S+P+E CF 44600-C1 Sc — 606 mp; Sd — 1.322 mp CF 44600-C2-garaje Sc — 97 mp Steren din acte : 3.000 mp; Steren măsurată: 3.264 mp CF 44600	Valoare clădire — 5.186.397,00 valoare teren — 253.601,00 Total valoare 5.439.998,00

12.	35266	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Conturi Cluj	Calea Mojiilor nr. 18; municipiul Cluj- Napoca, județul Cluj	N — teren S — Calea Mojiilor nr. 16 E — Calea Mojiilor nr. 16 V — Calea Mojiilor nr. 20	Hotărârea Guvernului nr. 965/1996	Nr. cadastral 10996 — C1 Regim de înălțime: S+P+E Su — 1.099,27 mp; Sd — 1.319,12 mp Nr. cadastral 10996 — C3 Regim de înălțime: S+P+E Su — 728,44 mp; Sd — 874,13 mp Steren — 2.680 mp CF 314980	Valoare clădire — 6.664.361,38 valoare teren — 1.918.270,00 Total valoare 8.582.631,38
13.	35267	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Constanța	Bd. Ferdinand nr. 7 bis, municipiul Constanța, județul Constanța	N — bd. Ferdinand S — proprietate privată E — restaurant V — parc	Hotărârea Guvernului nr. 343/2000	Regim de înălțime: S+P+3E Sc — 365,93 mp; Su — 1.030,18 mp Sd — 1.236,22 mp Steren din acte: 392,87 mp; Steren măsurată: 393 mp CF 203057	Valoare clădire — 995.131,31 Total valoare 995.131,31
14.	35268	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Covasna	Str. 1 Decembrie 1918 nr. 13; municipiul Sf. Gheorghe, județul Covasna	N — Str. 1 Decembrie 1918 S — Str. 1 Decembrie 1918 E — Of. Jud. Poștal nr. 1 V — banca Bancpost	Contract v-c 1126/2010	Regim de înălțime: S+P + E Cote părți comune — 1/2 Cote teren — 1/2 Suprafață parter: Su P — 413,20 mp Suprafață etaj: Su E — 319,9 mp Steren — 608 mp CF 28487 — C1-U2 Sd — 1.048 mp	Valoare clădire — 1.743.869,50 Total valoare 1.743.869,50
15.	35269	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Dâmbovița	Bd. Mircea cel Bătrân nr. 1, bloc A1, sc. C+D, ap. 2, municipiul Târgoviște, județul Dâmbovița	N — parcare S — Bd. Mircea cel Bătrân E — str. Nicolae Filipescu V — culoar trecere	Hotărârea Guvernului nr. 99/1994	Regim de înălțime: bloc/P + E CF 70680 — C1-U4 Sc — 81 mp; CF 70680 — C1-U5 Sc — 354 mp; Su — 283,94 mp CF 70064-C1-U6 Sc — 88 mp; Su — 71,3 mp CF 70064-C1-U7 Sc — 79 mp; Su — 70,29 mp CF 70064-C1-U9 Sc — 423 mp; Su — 363 mp CF 70064; CF 70680 Su tot — 788,53 mp; Sd — 1025 mp	Valoare clădire — 3.805.984,68 Total valoare 3.805.984,68
16.	35271	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Giurgiu	Bd. București nr. 10A, bl. 111, sc. A+B, parter, ap. 63; municipiul Giurgiu, județul Giurgiu	N — str. Petre GheImez S — Str. Independenței E — alee acces V — alee acces	Hotărârea Guvernului nr. 636/1994 Hotărârea Guvernului nr. 42/2014	Regim de înălțime: bloc/C1 — P Sc — 369 mp; Su — 297,74 mp Sd — 369 mp Steren — 369 mp Cota actuală — 123/369 mp CF 30118	Valoare clădire — 1.077.449,00 Total valoare 1.077.449,00
17.	159221	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Harghita	Piața Libertății nr. 14, municipiul Miercurea-Ciuc, județul Harghita	N — str. Gál Sándor S — bloc locuințe E — Școala de Artă V — Piața Libertății	Regim de înălțime: S+P+E+pavilion (monument istoric) C1 — Sc — 334 mp Sd — 1.204 mp; Su — 879 mp C2 — Sc — 47 mp (gara) Steren — 1291 mp CF 54776 CF 54776-C1; CF 54776-C2	Valoare clădire — 2.185.786,00 valoare teren — 1.478.714,00 Total valoare 3.664.500,00	

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
18.	35291	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Hunedoara	Str. 1 Decembrie 1918 nr. 24; municipiul Deva, județul Hunedoara	N — Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 26 S — Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 22 E — teren viran V — Bd. 1 Decembrie 1918	Contract v-c 734/1995	Regim de înălțime: D+P+M Sc — 848 mp; Su — 1.494,24 mp Sd — 2.097 mp Steren — 2.367 mp CF 69188; CF 69188-C1	Valoare clădire — 3.404.046,00 valoare teren — 2.230.495,00 Total valoare 5.634.541,00
19.	35274	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi lași	Str. Sărării nr. 189; municipiul Iași, județul Iași	N — str. Mihai Costăchescu S — Liceul Gh. Asachi E — Liceul Gh. Asachi V — str. Codrescu	Hotărârea Guvernului nr. 1179/2001	Regim de înălțime: D+P+2E+M CF162101-C1 Sc — 300 mp; Su — 1.105 mp Sd — 1.381,72 mp CF162101-C2 Sc garaj — 41 mp Steren — 490 mp	Valoare clădire — 4.308.636,82 Total valoare 4.308.636,82
20.	35275	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Maramureș	Str. Gheorghe Șincai nr. 29 municipiul Baia Mare, județul Maramureș	N — str. Ghe. Șincai S — proprietate privată E — proprietate privată V — str. Titulescu	Hotărârea Guvernului nr. 654/1994	Regim de înălțime: S+P+2E Sc — 783,20 mp Su — 1.331 mp; Sd — 1.597,20 mp S teren — 306 mp CF 3088	Valoare clădire — 2.984.634,01 valoare teren — 297.514,00 Total valoare 3.282.148,01
21.	35292	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Mehedinți	Str. Traian nr. 95; bl. C2, ap. 50 și 54, municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți	N — Parchetul de pe lângă Tribunalul Mehedinți S — str. Traian E — str. Dimitrie Cantemir V — str. Theodor Costescu	Contract v-c 20248/1994	Regim de înălțime: bloc — P+M ap. 50: Sc — 813 mp; Su — 577 mp Cotă teren — 6,47 mp ap. 54: Sc — 523 mp; Su — 339 mp Cotă teren — 5,39 mp CF 52023-C1-U6 CF 52023 -C1- U7	Valoare clădire — 3.142.705,00 Total valoare 3.142.705,00
22.	35276	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Mureș	Aleea Carpați nr. 17, municipiul Târgu Mureș, județul Mureș	N — bloc locuințe S — aleea Carpați — canalul turbinei; E — cantonul C.F.R. și calea ferată Târgu Mureș—Reghin V — bloc locuințe	Hotărârea Guvernului nr. 823/1995	Regim de înălțime: D+P+E Sc — 424 mp; Su — 1.374,93 mp Sd — 1.649,92 mp Steren — 1.930 mp CF 4776	Valoare clădire — 3.783.987,35 valoare teren — 828.517,00 Total valoare 4.612.504,35
23.	35278	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Sălaj	Str. Corneliu Coposu nr. 5; municipiul Zalău, județul Sălaj	N — Camera de Comerț și Industrie Sălaj S — Complex Comercial E — Arhiva Primăriei Municipiului Zalău V — str. Corneliu Coposu	Hotărârea Guvernului nr. 304/1995	Regim de înălțime: S+P+E Sc — 516,44 mp Su — 1.291,11 mp Sd — 1.549,33 mp Steren — 1.124 mp CF 5467	Valoare clădire — 3.162.895,00 valoare teren — 1.041.855,00 Total valoare 4.204.750,00
24.	35279	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Suceava	Str. Petru Rareș, bl. I.5, municipiul Suceava, județul Suceava	N — proprietate privată S — str. Petru Rareș E — Colegiul de Artă Cîmpian Porumbescu V — proprietate privată	Protocol nr. 8101/1993	Regim de înălțime: bloc S+P+4E+M C1 — construcție cu 2 tronsoane Sc — 450 mp; Su — 2.187,05 mp Sd — 2.406 mp Steren — 450 mp CF 42331	Valoare clădire — 5.927.497,09 valoare teren — 1.576.822,64 Total valoare 7.504.319,73

25.	35280	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Teleorman	Str. Ion Creangă nr. 53; municipiul Alexandria, județul Teleorman	N — Str. Dunării S — str. Ion Creangă E — teren domeniu public V — str. Ion Creangă	Hotărârea Guvernului nr. 505/1994 Hotărârea Guvernului nr. 498/2016	Regim de înălțime: P+2E Sc — 430 mp; Su — 955,78 mp Sd — 1.146,94 mp Stere — 1.471,00 mp CF 23989	Valoare clădire — 1.101.214,13 valoare teren — 1.038.642,10 Total valoare 2.139.856,23
26.	35293	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Vaslui	str. M. Kogălniceanu nr. 28; municipiul Vaslui, județul Vaslui	N — nr. cadastral 5399 S — str. Vasile Alecsandri E — nr. cadastral 3231 V — str. Mihail Kogălniceanu	Contract v-c 706/1994	Regim de înălțime: C1 — P+3E Sc — 293 mp; Su — 895,35 mp Sd — 1.340 mp C2 — centrală termică; Sc — 74 mp C3 — anexă: Sc — 12 mp C4 — anexă: Sc — 6 mp C5 — coș de fum: Sc — 4 mp Stere — 1.424 mp CF 80309 CF 80309-C1-C2-C3-C4-C5	Valoare clădire — 3.092.488,00 valoare teren — 1.358.748,00 Total valoare 4.451.236,00
27.	35283	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Vâlcea	Str. Regina Maria nr. 4; bloc Cozia; municipiul Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea	N — str. Regina Maria S — Piața Centrală E — str. Regina Maria nr. 6 V — str. Regina Maria nr. 2	Hotărârea Guvernului nr. 1.094/1995 Hotărârea Guvernului nr. 820/2010	Regim de înălțime: P+ E Su — 418,79 mp Cote-pârți comune — 1/121 mp Cote teren — 80,90 mp CF 35310-C1-U4	Valoare clădire — 1.581.223,00 valoare teren — 343.574,00 Total valoare 1.924.797,00
28.	145360	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi Vrancea	Str. M. Kogălniceanu nr. 1, municipiul Focșani, județul Vrancea	N — Bd. Republicii S — str. Mihail Kogălniceanu nr. 3 E — Tribunalul Vrancea V — str. Mihail Kogălniceanu	Hotărârea Guvernului nr. 109/2004 Hotărârea Guvernului nr. 577/2018	Regim de înălțime: C1 — S+P+E Sc — 591 mp; Su — 1.116,38 mp Sd — 1.439 mp; Stere măs. — 1.179 mp CF 63833; CF 63833-C1	Valoare clădire — 1.452.595,47 valoare teren — 106.868,23 Total valoare 1.559.463,70
29.	35284	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu Camera de Conturi a Municipiului București	str. Georges Clemenceau nr. 3, sectorul 1, municipiul București	N — nr. cadastral 21717 S — ale E — str. Georges Clemenceau V — Str. Episcopiei nr. 1—3	Hotărârea Guvernului nr. 393/1995	Regim de înălțime: S+ P+E+M Sc — 335 mp; Su — 706 mp Sd — 738 mp Stere — 390 mp CF 258464; CF 258464-C1	Valoare clădire — 7.782.082,67 valoare teren — 2.144.730,00 Total valoare 9.926.812,67
30.	35259	8.29.07	Curtea de Conturi CIF 4265922	Clădire sediu central Curtea de Conturi	Str. Lev Tolstoi nr. 22—24; sectorul 1; municipiul București	N — str. Lev Tolstoi nr. 46 S — str. Amiral C-tin Balescu E — str. Maxim Gorki V — str. Lev Tolstoi	Hotărârea Guvernului nr. 677/2011	Regim de înălțime: C1 — corp A (D+P+2E) + corp legătură (parter) + corp B (S2+S1+D+P+2E) Sc — 2.272 mp; Su — 3296,85 mp Sd — 4.741 mp C2 — corp C (S+P+2E); Sc — 404 mp; Su — 1.182,41 mp Sd — 1.525 mp C3 — cabină poartă: Sc — 37 mp C4 — garaj: Sc — 137 mp C5 — cabină poartă: Sc — 6 mp C6 — anexe: Sc — 16 mp Stere — 5.617 mp CF243711 CF243711-C1-C2-C3-C4-C5-C6	Valoare clădire — 14.144.022,37 valoare teren — 36.688.603,96 Total valoare 50.832.626,33

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE pentru aprobarea Regulamentului privind transferul judecătorilor

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 60 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea, respectiv majoritatea voturilor membrilor prezenți,

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind transferul judecătorilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Lia Savonea**

București, 17 septembrie 2019.
Nr. 1.347.

ANEXĂ

REGULAMENT privind transferul judecătorilor

Art. 1. — (1) Transferul judecătorilor de la o instanță la altă instanță se aprobă, la cererea celor în cauză, de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, denumită în continuare *Secția pentru judecători*.

(2) Transferul nu se poate face la instanțe de nivel superior celor la care judecătorul are dreptul să funcționeze potrivit legii.

Art. 2. — (1) Declanșarea sesiunii de transfer se dispune de președintele Consiliului Superior al Magistraturii. În scopul informării judecătorilor care intenționează să formuleze cereri de transfer, Direcția resurse umane și organizare publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii lista posturilor vacante de la instanțe, precum și a posturilor care urmează a se vacanta și anunțul corespunzător privind declanșarea procedurii de transfer.

(2) Prin *posturi ce urmează a se vacanta* se înțeleg acele posturi cu privire la care s-a decis, anterior publicării listei

menționate la alin. (1) sau cel târziu la data publicării acesteia, promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție, promovarea la instanțe superioare, transferul, numirea judecătorilor în funcția de procuror, numirea în funcție de conducere ori eliberarea din funcție.

(3) Cererile de transfer se analizează ori de câte ori este necesar de Secția pentru judecători, la propunerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (6).

(4) Cererile de transfer se depun la Consiliul Superior al Magistraturii cel mai târziu în termen de 5 zile de la data publicării documentelor menționate la alin. (1). Cererea de transfer va conține informații privind specializarea judecătorului și, dacă este cazul, disponibilitatea asumată a acestuia de a activa la instanța la care solicită transferul, în oricare dintre secțiile/completurile la care cerințele acestei instanțe o impun.

(5) După centralizare, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii se publică o situație privind cererile de transfer formulate și instanțele pentru care s-a solicitat transferul.

(6) Cel mai târziu în termen de 5 zile de la data publicării informațiilor prevăzute la alin. (5), judecătorii pot depune la Consiliul Superior al Magistraturii cereri de transfer pentru posturile care ar putea deveni vacante ca urmare a admiterii unei cereri de transfer formulate în condițiile alin. (4). Dispozițiile alin. (4) teza a doua referitoare la conținutul cererii se aplică în mod corespunzător.

(7) Termenele prevăzute la alin. (4) și (6) se calculează potrivit dispozițiilor art. 181 din Codul de procedură civilă.

Art. 3. — (1) La expirarea termenului prevăzut la art. 2 alin. (6), Consiliul Superior al Magistraturii solicită avizul consultativ al președintelui instanței de la care se solicită transferul, însoțit de punctul de vedere al președintelui curții de apel în circumscripția căreia se află această instanță. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii solicită și avizul consultativ motivat al președintelui instanței la care se solicită transferul și punctul de vedere al președintelui curții de apel în circumscripția căreia se află această instanță.

(2) Avizul cuprinde mențiuni privind posturile vacante, posturile ocupate și încărcătura pe judecător și pe schemă la instanța de la care, respectiv la care se solicită transferul, precum și situația hotărârilor restante ale judecătorului care solicită transferul. Avizul se transmite, în scris, în termen de cel mult 5 zile de la data solicitării.

(3) Direcția resurse umane și organizare din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii întocmește, în termen util, un referat în care prezintă datele relevante privind cariera de judecător a solicitantului, motivele pe care se întemeiază cererea, situația posturilor ocupate, a posturilor vacante, a celor care urmează a se vacanta și a posturilor temporar vacante la instanța de la care se solicită transferul, precum și la instanța la care se solicită transferul, precum și, dacă este cazul, mențiunea dacă pentru postul vizat s-au formulat cereri de numire a procurorilor în funcția de judecător. Referatul va cuprinde, obligatoriu, datele statistice din ultimele 12 luni privind volumul de activitate și încărcătura efectivă pe judecător, inclusiv încărcătura pe schemă, la instanțele implicate în procedura de transfer, raportate la media pe țară, precum și mențiuni privind incidența interdicțiilor prevăzute la art. 33 alin. (14) și art. 47¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Toate cererile de transfer formulate pentru un anumit post vacant, depuse la Consiliul Superior al Magistraturii în termenul

prevăzut la art. 2 alin. (4), se analizează și se soluționează de Secția pentru judecători în aceeași ședință, în baza criteriilor prevăzute la art. 4.

(5) Cererile de transfer formulate în condițiile art. 2 alin. (6) se analizează și se soluționează de Secția pentru judecători în ședința următoare celei prevăzute la alin. (4), în baza criteriilor prevăzute la art. 4.

(6) Secția pentru judecători invită solicitantul să își susțină cererea de transfer numai dacă apreciază necesar.

Art. 4. — La soluționarea cererilor de transfer ale judecătorilor la alte instanțe vor fi avute în vedere următoarele:

— avizele motivate ale instanțelor implicate și punctul de vedere al curții de apel;

— volumul de activitate al instanței de la care se solicită transferul și la care se solicită transferul, numărul posturilor vacante și al posturilor temporar vacante la instanțele implicate și dificultățile de ocupare a acestora;

— vechimea efectivă în funcția de judecător;

— vechimea la instanța de la care se solicită transferul;

— vechimea în gradul aferent instanței la care se solicită transferul;

— specializarea judecătorului, specializările complementare, vechimea în cadrul secției/completului corespunzătoare/corespunzător specializării;

— disponibilitatea de a activa în secția/completul corespunzătoare/corespunzător specializării postului vacant;

— domiciliul solicitantului;

— distanța dintre domiciliul și sediul instanței la care funcționează judecătorul și posibilitățile reale de navetă, inclusiv timpul afectat acesteia;

— starea de sănătate și situația familială.

Art. 5. — (1) Transferul unui judecător la o altă instituție publică decât o instanță atrage eliberarea din funcție în condițiile art. 65 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de transfer însoțită de acordul scris al instituției la care se solicită transferul se depune la Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În termen de 15 zile de la depunerea la Consiliul Superior al Magistraturii a cererii de transfer la o altă instituție publică decât o instanță, de către un judecător, Direcția resurse umane și organizare întocmește un referat cuprinzând datele relevante privind cariera solicitantului și motivele pe care se întemeiază cererea și îl prezintă Secției pentru judecători.

(4) Dacă apreciază necesar, Secția pentru judecători invită solicitantul să își susțină cererea de transfer.

(5) Transferul produce efecte de la data publicării decretului de eliberare din funcție a judecătorului.

ACTE ALE CONSILIULUI DE MEDIERE

CONSILIUL DE MEDIERE

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea Consiliului de mediere nr. 39/2015
privind aprobarea Statutului profesiei de mediator**

În temeiul art. V din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator,

Consiliul de mediere adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Consiliului de mediere nr. 39/2015 privind aprobarea Statutului profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 și 570 bis din 30 iulie 2015, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 31 alineatul (2), litera n) se modifică și va avea următorul cuprins:

„n) pentru nerespectarea de către mediatorul autorizat cu formă de exercitare a profesiei, înscris în Tabloul mediatorilor, a obligației de a achita taxa anuală profesională, conform dispozițiilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, până la 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează, prevăzută de art. 29 alin. (23), se aplică sancțiunea prevăzută de art. 39 alin. (1) lit. c) din Lege, respectiv suspendarea din calitatea de mediator pe o durată de la o lună la 6 luni și sancțiunea prevăzută de art. 39 alin. (1) lit. d) din Lege, încetarea calității de mediator, după caz;”

2. La articolul 32, după alineatul (14) se introduc cinci noi alineate, alineatele (15)—(19), cu următorul cuprins:

„(15) Pentru neîndeplinirea obligației prevăzute de art. 29 alin. (23), în urma propunerilor Comisiei Permanente, Consiliul de mediere se sesizează din oficiu și constată îndeplinite condițiile pentru constituirea și desemnarea componenței Comisiei de disciplină.

(16) Comisia de disciplină este compusă din trei membri: un membru al Consiliului de mediere și doi mediatori autorizați cu formă de exercitare a profesiei, înscriși în Tabloul mediatorilor, aleși prin tragere la sorți, și doi membri supleanți, un membru al Consiliului de mediere și un mediator autorizat cu formă de exercitare a profesiei, înscris în Tabloul mediatorilor, ales prin tragere la sorți. Comisia astfel constituită numește un secretar din cadrul Secretariatului tehnic. Secretarul nu are calitatea de membru al Comisiei de disciplină.

(17) Comisia de disciplină constituită în baza dispozițiilor prezentului articol stabilește prin raportare la dispozițiile Legii nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Statutului profesiei de mediator procedura de lucru.

(18) Comisia de disciplină constituită transmite fiecărui mediator înștiințare că motivul înființării acesteia este neplata taxei, menționând ca în termen de două săptămâni să își clarifice situația cu privire la plata acesteia.

(19) În cazul neîndeplinirii obligației de plată în termen de două săptămâni de la înștiințarea neîndeplinirii obligației prevăzute de art. 29 alin. (23), se va aplica sancțiunea prevăzută de art. 31 alin. (2) lit. n), respectiv suspendarea pentru un termen de 6 luni și încetarea calității de mediator după 6 luni de la suspendare dacă obligația nu este îndeplinită.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de mediere,
Mihai Iulian Munteanu

București, 10 septembrie 2019.
Nr. 156.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

